

Nr 74.

Av herr **Johanson** i Stockholm, om anslag till arbetsrådet.

Under punkten 12 av femte huvudtiteln i statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till arbetsrådet för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 55,300 kronor.

Det sålunda äskade anslaget innebär i jämförelse med anslaget för innevarande budgetår en nedsättning med 4,300 kronor. Besparingen har vunnits dels genom att arvoden för sex av rådets ledamöter — eller samtliga ledamöter med undantag av den ledamot, som tillika är byråchef — nedsatts från 4,000 till 3,500 kronor och dels genom att posten till »avlönningar till övriga, icke-ordinarie befattningshavare, avlöningsförhöjningar m. m.» minskats med 1,300 kronor.

Vad först angår den förra posten, har den föreslagna nedsättningen i statsverkspropositionen motiverats med statsfinansiella skäl. I själva verket torde det också vara omöjligt att finna något annat bärande skäl för den ifrågasatta åtgärden. Erinras må, att arvoden till arbetsrådets ledamöter under åren 1919—1923 utgingo med 5,000 kronor om året jämte dyrtids-tillägg men från och med 1924 nedsattes till 4,000 kronor utan dyrtids-tillägg. Anledningen till den sålunda vidtagna nedsättningen var den avsevärda minskning i rådets arbete, som under de närmast föregående åren ägt rum. Den följande utvecklingen i fråga om rådets arbetsbörda framgår av följande tablå:

År	Antal inkomna ärenden
1924.....	1,003
1925.....	1,112
1926.....	1,295
1927.....	1,558
1928.....	1,867
1929.....	2,142
1930.....	2,189
1931.....	2,763

På sätt tablåen utvisar har rådets arbetsbörda under de senaste åren undergått en mycket stark ökning. Härav följer, att ledamöternas tid måste i allt större omfattning tagas i anspråk för arbetet inom rådet. Ledamöternas arbete omfattar även deltagande i tjänsteresor, och i detta avseende

må nämnas, att antalet resedagar för en av rådets efter förslag utsedda ledamöter under år 1931 uppgick till icke mindre än 35. Under nu angivna förhållanden synes en nedsättning av ledamotsarvodena icke böra ifrågakomma utan synas desamma även för nästa budgetår böra upptagas till sitt nuvarande belopp eller 4,000 kronor.

Vad härefter angår den föreslagna nedsättningen av anslagsposten till »övriga icke-ordinarie befattningshavare, avlöningsförhöjningar m. m.», synes densamma lika litet påkallad. Den ifrågasatta åtgärden förklaras av departementschefen kunna äga rum »med hänsyn till viss förändring beträffande den hos rådet tjänstgörande, enligt staten icke lönegradsplacerade personalen». För den som tagit närmare kännedom om arbetsförhållandena inom arbetsrådet synes departementschefens ifrågavarande yttrande alldeles oförklarligt. På grund av arbetsbördans kraftiga ökning har det, särskilt under loppet av innevarande budgetår, blivit nödvändigt för rådet att för att medhinna det löpande kansliarbetet taga förevarande anslagspost i anspråk i större utsträckning än tillföre. Därest arbetsbördan kommer att bli lika stor som för närvarande — vilket av allt att döma synes komma att bli — kommer anslagsposten att under nästa budgetår helt förbrukas, och den föreslagna nedsättningen kommer att ställa rådet inför nödvändigheten att trots den starka ökningen i arbetet vidtaga en väsentlig minskning av den extra arbetskraft, som nu anlitas. Det synes under sådana förhållanden ofrånkomligt, att anslagsposten i fråga upptages med oförändrat belopp.

Vid bifall till vad här föreslagits skulle det erforderliga anslaget till arbetsrådet för nästkommande budgetår komma att uppgå till samma belopp som det för det nu löpande budgetåret anvisade anslaget eller 59,600 kronor.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte till arbetsrådet för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 59,600 kronor.

Stockholm den 20 januari 1932.

Edv. Johanson,
Stockholm.